

at det ikke kan ansees for at være ønskeligt og rigtigt, at Meddelelse af Indfødsret skulde komme frem ved Ændringsforslag, stillede til et af Regjeringen forelagt Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse. Den ærede Landssthingsmand anførte, at da det er bestemt, at Indfødsret skal meddeles ved Lov, saa maatte Repræsentationen have den samme Ret, som Regjeringen har, til at kunne foreslaae Personer, hvilke der skulde tildeles Indfødsret; jeg skal nu visse heller ikke bestride denne Ret, men jeg troer dog, at det vil være rigtigt at forbeholde Regjeringen en saa stor Ret som mulig med Hensyn til at fremkomme med Lovforslag om Meddelelse af Indfødsret, saaledes at Forslag derom sædvanlig kun komme til Rigsdagen fra Regjeringen, og at det, forsaavidt der er Spørgsmaal om et samlet Lovforslag af denne Art, bliver Regjeringen overladt at granske og undersøge de Ansøgninger, som indkomme til den om Indfødsret, og derefter at tage sin Bestemmelse om, hvilke den vil optage i et saadant Forslag. Finder Rigsdagen, at Regjeringen har forbigaaet Personer, som efter dens Mening burde have været optagne i Forslaget, saa vil det jo altid staae Rigsdagens forskjellige Afdelinger og dens enkelte Medlemmer frit for at gaae den Vej, som før blev antydet af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (David), nemlig at indbringe et særligt Lovforslag om dem. Det forekommer mig forøvrigt efter den ærede Landssthingsmands Udtalelser, at han mere har stillet sit Forslag om Optagelsen af Billedhugger Hense i Lovforslaget for at faae afgjort, om der skal fordres 10 Aars eller 15 Aars Ophold her i Landet for at faae Indfødsret, end for i Virkeligheden at skaffe Manden Indfødsret. Jeg skal nu ikke her indlade mig paa en vidtløftig Undersøgelse af, om det kan antages i Virkeligheden at have været Rigsdagens Mening, at der skal fordres 15 Aars Ophold, eller om der ikke i sin Tid er fremkommet Udtalelser, hvoraf man kunde slutte, at den meente, at et 10 Aars Ophold kunde være tilstrækkeligt. Men derimod skal jeg udtale, at Indenrigsministeriet i de senere Aar som Regel har fulgt den Anskuelse, at der bør fordres et Ophold paa 15 Aar.

Dette har ogsaa været den ledende Tanke ved nærværende Lovforslags Affattelse, og det er min Hensigt, saalænge jeg er Indenrigsminister, at følge den samme Fremgangsmaade; jeg antager tillige, at kommende Indenrigsministre i Reglen ville blive ved at gjøre det Samme; thi det er naturligt som almindelig Regel. Der kan jo vel tænkes Forhold og Omstændigheder, som kunne medføre, at det maaffee bliver lidt ubilligt at holde sig strengt til den lange Tidbestemmelse, og det kan være ønskeligt i enkelte Tilfælde at give en enkelt Mand tidligere Afgang til at faae Indfødsret, men saa staaer det naturligtvis ogsaa Regjeringen frit for at fremkomme med Forslag derom, idet den overlader til Rigsdagens Afgjørelse, hvorvidt den vil gaae ind paa et saadant Forslag. Hvad selve Længden af Tidbestemmelsen angaaer, da lægger jeg ikke nogen overordentlig stor Vægt paa, om man sætter den til 10 eller til 15 Aar, men det forekommer mig dog, at der ikke er nogen Ubillighed i at fastholde den længere Tidbestemmelse, eftersom det er af Bigtighed — synes mig — at man veed, at de Personer, som ønske at optages som danske Statsborgere, virkelig ogsaa føle sig som Danske, og at de fast og oprigtig have sluttet sig til Forholdene her i Landet. En Oplysning i saa Henseende, som man i Reglen begjærer, naar der er Spørgsmaal om at foreslaae Personer til at erholde Indfødsret, er den, hvorvidt deres Børn, hvis de have saadanne, blive opdragne paa Dansk, hvilket vistnok ogsaa er en meget rigtig og billig Forbring, at stille, men ogsaa af Hensyn til med Sikkerhed at kunne faae denne Oplysning synes der mig at være Anledning til at fastholde de 15 Aars Ophold som Regel.

Beslen: Idet jeg blot endnu skal bemærke, at jeg fastholder, at det først er i det Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse, der blev forelagt i forrige Samling, og dernæst i det nu foreliggende, at 15 Aars Ophold er bleven fastslaaet som Regel, skal jeg efter den Forhandling, der nu har fundet Sted, og i Genhold til den høitærede Ministers Opfordring tage mit Ændringsforslag tilbage.